

De viering van de eerste dag van de week. De DIENST van het ANTWOORD: geloofsbelijdenis (18)

Je zou de orde van de kerkdienst grofweg kunnen indelen in drie delen:

1. De dienst van de voorbereiding

2. De dienst van het Woord

3. De dienst van het antwoord

Als we binnenkomen beginnen we niet zomaar. We zijn immers nog in ons dagelijks doen en laten en dan zijn we niet zomaar over de drempel en in één keer afgestemd op het Heilige, op God.

Maar na de dienst van de voorbereiding wordt alles in gereedheid gebracht voor het hoge Woord, dat -zoals we eerder schreven- vroeger dan ook letterlijk vanuit grote hoogte over de gemeente werd uitgezegd. Het hoge Woord, de preek, dat wat God ons aanzegt en van ons vraagt, gave en opgave, belofte en oproep. Als dat ons is aangezegd middels lezingen en verkondiging of preek, dan valt er een stilte of klinkt meditatieve muziek (iets wat in veel kerken gebeurt). Alsof er even ruimte mag zijn om de woorden te laten bezinken, na te denken over wat het Schriftwoord voor betekenis kan hebben voor jou, als luisteraar en leerling, als kind van God. Wat betekent dit voor mij persoonlijk, in mijn doen en laten, de komende week? Met andere woorden: wat is mijn, wat is ons antwoord op het Woord van God?

Dat antwoord wordt allereerst gegeven in het lied na de preek.

Nog niet zo lang geleden antwoordde de gemeente wekelijks met de geloofsbelijdenis of het CREDO.

Dit is meestal de gezongen tekst van de Apostolische Geloofsbelijdenis (uit de 5e eeuw) of de gesproken geloofsbelijdenis van Nicea-Constantinopel (381).

Het zingen van de geloofsbelijdenis is het 'ja' van de gelovigen. De geloofsbelijdenis is geen denksysteem dat beaamd moet worden. Het is een 'ja' tegen Christus die door zijn woord ons binnen is gegaan. Het is een belijdenis, een dankzegging. Het is ergens voor gaan staan, we richten ons leven naar de vorm van Gods stempel op de wereld: we geloven de kant op van Christus. Dat doen we niet alleen, maar we voegen ons in een rij van talloze gelovigen die ons zijn voorgegaan. Het zingen van de geloofsbelijdenis geeft ons de kans om niet alleen het Woord te horen, maar ook te be-amen en ons tevens te verbinden met de kerk van alle tijden en plaatsen. Dat betekent dat het niet allemaal van ons persoonlijke geloof hoeft af te hangen. We kunnen ons laten dragen door wat de kerk gelooft, ook al is dat voor ons op dat moment misschien ver weg. Zoals in veel liederen van de kerk zingen we woorden die vaak 'te groot' voor ons zijn. Zo zijn ze ook bedoeld: als groeiruimte.

Er kan in plaats van de traditionele ook een alternatieve geloofsbelijdenis klinken, die verwoordt waar het voor ons nu op aankomt in geloven.

Zo begint op tweederde van de eredienst ons antwoord op het Woord van God. Nu komt het erop aan. Wat betekent dat Woord voor ons doen en laten? Want ons leven speelt zich niet af in de hoogte maar gewoon op de aarde. Daar kwamen we vandaan voorafgaande aan de dienst en daar gaan we weer naartoe.